

Arrest

nr. 99 551 van 21 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 april 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt, en van het bevel om het grondgebied te verlaten van diezelfde datum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat R. BELDERBOSCH verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De eerste bestreden beslissing luidt als volgt :

“De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 14/12/2011 bij de burgemeester van Antwerpen door E. H., C. geboren te (...) op (...), onderdaan van Marokko, verblijvende (...), in toepassing van art 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 15 juli 1996 en van 15 september 2006, teneinde de toestemming te verkrijgen om de studies verder te zetten in een private

onderwijsinstelling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikels 58 en 59 van voorvermelde wet, is

MOTIVERING:

Overwegende dat betrokkene voor het academiejaar 2011-2012 een inschrijvingsattest voorlegt voor het eerste jaar “Bachelor en comptabilité et gestion” aan de ULI; dat deze onderwijsinstelling de voorwaarden niet naleeft van de artikelen 58 en 59 van de wet omdat zij niet erkend, georganiseerd of gesubsidieerd wordt door de overheid; Overwegende dat betrokkene bijgevolg een machtiging tot voorlopig verblijf dient te bekomen in het kader van de artikelen 9 en 13 van de wet teneinde de toestemming te verkrijgen om te studeren aan de ULI;

Overwegende dat betrokkene daartoe onder meer de studiecontinuïteit dient aan te tonen met reeds eerder aangevatte studies en dat een gelijkaardige opleiding niet beschikbaar is in het land van herkomst;

Overwegende dat betrokkene in juni 2003 een Baccalaureaat sciences expérimentales behaalde aan het Lycée Hassan Eddakhil te Marokko; dat hij vervolgens in 2003 studies “Sciences de la Matière Chimie” heeft aangevat aan de Faculté Polydisciplinaire van de Université Sidi Mohammed Ben Abdellah de Taza maar deze studies heeft stopgezet op 14/02/2005; dat hij in 2006 een diploma behaalde van “Technicien Spécialisé Finalité Electromécanique des systèmes automatisés” aan het Institut spécialisé de technologie appliquée Taza;

Overwegende dat hij sinds het academiejaar 2008-2009 studies Bachelor in de scheepswerktuigkunde heeft aangevat aan de Hogere Zeevaartschool te Antwerpen en er ingeschreven was tot en met het academiejaar 2010-2011; dat hij geen enkel academiejaar geslaagd was en zijn studies daar nu heeft stopgezet;

Overwegende dat hij nu een opleiding boekhouding en beheer wenst te volgen, die totaal niet in de lijn ligt met zijn eerder gevolgde studies en betrokkene bovendien niet aantoont dat een gelijkaardige studie niet bestaat in Marokko; Overwegende dat uit het tewerkstellingsbestand Dimona blijkt dat betrokkene sinds 27/06/2011 voltijds tewerkgesteld is als werknemer met een contract van onbepaalde duur bij de firma Q.T.C. Services SPRL te Schaarbeek; dat betrokkene aldus evenmin aantoont dat zijn studies aan de ULI zijn hoofdbezigheid uitmaken;

Bijgevolg wordt zijn aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf voor studies aan de ULI verworpen”.

1.2. De tweede bestreden beslissing luidt als volgt :

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN,

Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

Overwegende dat de genaamde E. H., C. geboren te (...) op (...), onderdaan van Marokko, verblijvende (...), gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren;

REDEN VAN BESLISSING :

Artikel 61, §2.1°: betrokkene verlengt zijn verblijf na afloop van de studies en is niet meer in het bezit van een regelmatig verblijfsdocument

Overwegende dat betrokkene voor het academiejaar 2011-2012 een inschrijvingsattest voorlegt voor de “Bachelor en comptabilité et gestion” aan de ULI; dat deze onderwijsinstelling de voorwaarden niet naleeft van de artikelen 58 en 59 van de wet omdat zij niet erkend, noch georganiseerd of gesubsidieerd wordt door de overheid; Overwegende dat betrokkene aldus gemachtigd dient te worden tot een voorlopig verblijf in het kader van de artikelen 9 en 13 van de wet teneinde te studeren aan de ULI; dat deze machtiging verworpen is bij beslissing van 24/04/2012;

Overwegende dat het inschrijvingsattest aan de ULI bijgevolg niet in aanmerking wordt genomen voor een verdere verlenging van zijn verblijf als student;

Overwegende dat zijn verblijfsdocument verstreken is sedert 31/10/2011;

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om binnen dertig dagen de grondgebieden van België, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland te verlaten, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeben”.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker geeft een invulling van dat beginsel, citeert de motieven van de bestreden beslissing en doet vervolgens gelden dat de opleiding boekhouding en beheer een praktisch gevolg geeft aan zijn studies in Marokko, waar hij een diploma behaalde van *'techniciens spécialisés finalité électromécanique des systèmes automatisés'*, omdat hij aldus zijn technische kennis kan toepassen in het kader van een beroepswerkzaamheid als zelfstandige of als leidinggevende in een onderneming, waarvoor een opleiding boekhouding en beheer onontbeerlijk is. Deze opleiding bestaat wel in Marokko, maar het niveau ervan en de aansluiting bij een moderne bedrijfsvoering zijn in geenszins te vergelijken met een opleiding van hoge kwaliteit en op hoog niveau in België. Tenslotte, zo stelt hij, begrijpt verzoeker niet hoe in Dimona zou geregistreerd zijn dat hij sinds 27 juni 2011 voltijds tewerkgesteld is, gezien hij een deeltijds contract afsloot om aan 12 uren per week te gaan werken en dit van 1 juli 2011 tot en met 21 september 2011. Deze tewerkstelling liep volledig in overeenstemming met de wetgeving inzake sociale zekerheid, zodat er hiervan ook zeker een registratie in Dimona moet bestaan en de beweerde voltijdse tewerkstelling niet verenigbaar is met deze van 12 uren per week. Derhalve worden dus niet alle nuttige feiten in aanmerking genomen bij de totstandkoming van de bestreden beslissing en is het zorgvuldigheidsbeginsel miskend.

2.2. De Raad wijst erop dat het zorgvuldigheidbeginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. De Raad onderzoekt daarbij of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

2.3. In de bestreden beslissing wordt vooreerst gesteld dat de ULI, de instelling waaraan verzoeker de opleiding *"Bachelor en comptabilité et gestion"* wenst te volgen de voorwaarden niet naleeft van de artikelen 58 en 59 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) omdat zij niet erkend, georganiseerd of gesubsidieerd wordt door de overheid en dat de betrokkene bijgevolg een machtiging moet verkrijgen op grond van de artikelen 9 en 13 van diezelfde wet teneinde de toestemming te krijgen om te studeren aan de ULI. Dit motief wordt door verzoeker niet betwist.

2.4. Wat betreft de studies die verzoeker wenst aan te vatten, namelijk boekhouding en beheer, stelt de verwerende partij enerzijds dat de studiecontinuïteit niet is aangetoond, nu deze opleiding totaal niet in lijn ligt met zijn eerder gevolgde studies en anderzijds dat verzoeker niet heeft aangetoond dat een gelijkaardige opleiding niet zou bestaan in Marokko. Verzoeker stelt daartegenover dat er wel degelijk een verband is met zijn behaalde diploma omdat de opleiding onontbeerlijk is bij de opstart van zijn beroepswerkzaamheden als zelfstandige of leidinggevende in een onderneming. Voorts betoogt hij dat het niveau van de opleiding in zijn land van herkomst niet kan worden gelijkgeschakeld.

De Raad is van oordeel dat, gelet op het studieparcours dat verzoeker al heeft afgelegd, zoals dat blijkt uit de bestreden beslissing, de verwerende partij genoegzaam kon stellen dat de door verzoeker nieuw beoogde opleiding niet aansluit bij zijn eerder gevolgde studies. Het argument van verzoeker dat hij deze opleiding nodig heeft indien hij als zelfstandige of als leidinggevende zal tewerkgesteld worden is een blote bewering die aan deze vaststelling geen afbreuk doet, temeer nu hij niet aantoont dat hij plannen in die richting heeft. Verzoekers argument dat de opleidingen in Marokko kwalitatief niet kunnen tippen aan deze in België is evenzeer een loutere bewering, die op geen enkele wijze wordt gestaafd.

2.5. Wat betreft de gegevens over zijn tewerkstelling die in de bestreden beslissing werden vermeld en de conclusie van de verwerende partij dat verzoeker niet aantoont dat zijn studies zijn hoofdbezigheid uitmaken, betwist verzoeker dat dit het geval zou zijn.

Het Dimona-resultaat waarop de verwerende partij zich steunt, bevindt zich in het administratief dossier. Verzoeker tracht door het voorleggen van twee documenten aan te tonen dat dit resultaat niet zou stroken met de werkelijkheid. Het gaat om een contract en een C4, beide betrekking hebbende op een tewerkstelling ten belope van 12 uur per week. Verzoeker toont met deze documenten, en met de bewering dat hij nooit heeft gehoord van de firma Q.T.C. Services, evenwel niet aan dat de verwerende

partij zou zijn uitgegaan van foutieve gegevens, nu een voltijdse tewerkstelling een bijkomende tewerkstelling ten belope van 2 uur per dag bij een schoonmaakfirma niet uitsluit.

2.6. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel niet is aangetoond. Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend dertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS